

Publicerad 2016-08-20 21:08 av Anders Johan Borgström

*var borta. dog lite. är hemma igen
i mitt språk, alla fall hopps jag det*

X (en platshållare för att mina texter växer sakta nu igen)

X

det är ett stukat hjärta som möter mig.
tillsammans med känslor, strödda som kastade kläder.
bekant är scenen, det börjar rycka i mig.
av långt avlägsna känslor.
det följer med oss, ryckande, oron
i kroppen.
den som inte vet vart den är på väg.
men reser i alla fall.

X

uppvaknandet stirrar tillbaka på mig.
från en spegel under samma täcke,
från ögon under lock.
lämnade något där under,
oro(bland annat)
synden drar sig kvar i rummet, likt höstdimman
där ute, strax ovan det brukade fältet

X

kroppen låg i träda.
du föll i den, likt ett frö.
(eller blandar jag ihop det nu?)

X

en sönderlängtd mun.
sväller, likt kroppen efter ett styvt regn.
bildar något hemligt.
något som bara återfinns på pappret, i orden.
efter att jag lämnat din famn

X

dricker djupt, en mun med mjölk.
en mun med, blod.
en med smak av jord, livets djupa dy och kroppens spån.
kroppar pressade ned, ned i glas.
vi dricker varandra.

X

du överflödar mitt alfabet.

språket jag bevakat så länge,

~~faller sen, obrukbart, likt körsbärsblad~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Anders Johan Borgström med Poeter.se id #37183 innehar upphovsrätten